

суевѣренъ, мыслилъ, че святый Димитрій былъ магесникъ, и че съ магытѣ на св. Димитрія постигнжало такавж сѫдбж обычныйтъ му Лія, и въ бѣснованіето си противу него, издалъ заповѣдь да убїјтъ Великомученика съ мечъ, въ сѧщото мѣсто подъ землю дѣто то мѫчили, и вар-дали затворенъ.

Така же пострадалъ мученикътъ, и проповѣдникъ Христовъ святый Димитрій. Но Луппъ или Вѣлко вѣрныйтъ неговъ слуга като ся намираль при него, зель отъ вратътъ му орарьтъ (метафрастъ го пише, ἐπώμιον нарамникъ) и събралъ въ него кръвътъ на мѫченика, снелъ и кесарскійтъ пръстенъ дѣто носилъ мученикътъ по обычай на ржкѣтъ си като консулъ, и го потопилъ въ кръвътъ му, и съ тѣхъ направилъ много чудеса! по юто ся научиль това нѣшо кесарътъ, и позналъ онѣзы человѣцы дѣто были исцелени отъ Вѣлка, незабавно зановѣдалъ да убїјтъ въ гражданското сѫдилище Вѣлка, и исцѣленитъ. А свято то тѣло на мученика